

Al mé piccin

Al g'ha appena dasnöv mes,
l'èun rublein grand una spanna
c'al sarà..des chilu ad pes,
ma l'è un can da la marianna!

Lü al sapëtta tütt al de,
l'curra, al sälta par la cà,
ogni tant ga sgüia un pe
e al vadum a saltä là..

Tütt'a prima al pär un dramma
tant cm'as mëtta a caragnä,
ma ill carëzz ad la so mamma
il la turnan fä zugä.

S'al sintissva, al täsa mäi,
ma di so raggiunameint
tütt a tocc, bucon e scäi,
capiyum al veint par seint.

Al rampica sö pr'ill scrann,
al ma scherza, al ma scimmiotta
(al nasein al fa seimpar dann).
-Vöi la pappal!...- e l'è gnan cotta.

Serca pür ad tegnal nëtt,
ma se in man l'g'ha al cücciarein,
g'resta seimpar dü spaghëtt
tra la bucca e al so nasein.

Mëttil a tävla po i'enn guäi:
l'zanfa in man i cortei ca täia,
l'buffa deintar in dal furmäi,
lü al bastäia la tuväia,

po al culega una bottiglia,
la spargnacca dal bütter
(la sbilancia la famiglia!),
al trà in terra un quälc biccer

c'al va in tocc, al va in ruttüra...
Fag: -ragazz a vet par briscul?-
e ag piant là una fassia scüra;
lù al ma guärda e po al fa al miscul.

Da so mamma un bell surris
al vuriss pr'al so magon,
ma sta vota le l'ag dis:
-Va, va via cattivon.-

Gram taston, l'sa tröva pers,
al sa seinta abbandunä;
lù, fignan, l'teinta un quälc vers,
ma noi, dür guardum dadlà.

Gram luccon, uffes l'è tqnt
ag ga sponta dein in d'i uccion
bei, lüseint cmé dü diamant,
dü bellissim lagrimon...

Al noss cör al nin pöl pö:
strafugnum al so müsein,
al ciappum, al strinzum sö..
Chi ca cöinta po i basein?..

Dess al ciocca i so manein,
al müsettu ag l'ha bell nött
ch'è sparì coi noss basein,
ill du lägrim... e i spaghëtt.